

Agenda 2010-2011

Novembre

Amb el Papa a la Sagrada Família
Diumenge 7: Visita apostòlica del Sant Pare Benet XVI a Barcelona per presidir la Dedicació del Temple de la Sagrada Família.

Desembre

Dijous 16: Reunió d'animadors, única del mes. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema IV: Feliços els humils, ells posseiran la Terra.

Gener 2011

Dijous 13: Reunió d'animadors, única del mes. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema V: Feliços els qui tenen fam i set de ser justos, Déu els saciarà.

Febrer 2011

Dimecres 2: Celebració de la Candelera. Simeó i Anna patrons de Vida Creixent. Basílica Sant Josep Oriol. A les 17 hores, Eucaristia concelebrada.

Dijous 3: Reunió d'animadors.
A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema VI: Feliços els compassius, Déu se'n compadirà.

Jueves 10: Reunión de animadores.
A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3a. Aula 3. Tema VI: Bienaventurados los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia.

Ressò

Novembre 10

*Només la fe ens pot fer entendre
«Feliços els qui ploren...»*

Plorar - consolar

Dos verbs marquen el contingut de la segona benaurança: plorar i consolar. Sempre esdevé una riquesa acostar-se al diccionari per veure què en diu:

Plorar: 1. Vessar llàgrimes. *Posar-se a plorar. Parar de plorar. Plorar de dolor, de ràbia, d'alegria. Plorar amargament, agrament. Plorar com una Magdalena.* 2. Estar vivament afligit per alguna cosa. *Plorar la mort d'un amic. Plorar un mort.*

Les llàgrimes tantes vegades apareixen (i tantes altres ho farien si no tinguéssim tanta vergonya i socialment «no estigués ben vist») en els nostres ulls des del mateix moment en què naixem. Llàgrimes de dolor, d'impotència o alegria, tant se val.

No tinguem por, les llàgrimes van vessar també dels ulls de Jesús: davant l'amic mort o bé la ciutat estimada que li dona l'esquena.

Consolar: 1. Alleujar la pena, el dolor (d'algú). *Consolar els afligits. Consolar algú d'una desgràcia.* 2. Donar consol.

Estar a prop de l'altre, sigui qui sigui, significa compartir la vida amb ell. Joies i esperances, tristeses i angoixes, moments bons o situacions difícils. Alegrar-se o bé consolar. En totes aquestes ocasions sentir algú a prop sempre ens ajuda.

Jesús no s'atura davant de res ni de ningú, vol ser a prop de la persona, especialment del qui pateix, compartint també la seva alegria, esperonant-lo a créixer o consolant-lo en allò que li toca viure.

Plorar i consolar: dues accions humanes, dos tarannàs del Déu-amb-nosaltres. I voletejant al seu voltant una promesa de felicitat.

© Vida Creixent
Rivadeneyra 6, Gè - 08002 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org

Secretaria: Tardes de 17.00 a 19.00 hores

Text de la fotografia de portada:
*No vivim en el millor dels mons.
Vivim envoltats de sofriments.*

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Compaginació: Altés arts gràfiques, s.l.

Exposicions

Darfur. Imágenes contra la impunidad.
Fotografies de la vida a Darfur, fetes pels fotògrafs Álvaro Ybarra, Stanley Greene i Lynsey Addario, que mostren la realitat que s'amaga darrere les xifres que ens dona les Nacions Unides sobre aquest país, completament devastat per la violència. Fins al 28 de novembre.
Horari: de dilluns a dissabte, de 10 a 19 h.
Diumenges i festius: de 10 a 14.30 h.
Palau Robert. Centre d'Informació de Catalunya (Passeig de Gràcia, 107).

Jornada de portes obertes

El Museu Marítim proposa activitats per explicar a la gent el seu dia a dia. Dijous 11 de novembre donarà a conèixer el departament de Col·leccions Fotogràfiques.
Horari: De 18.30 a 20.30 h.
Museu Marítim (Av. de les Drassanes, s/n. Tel. 933 429 920).
Activitat gratuïta.

Llibres

Angle Editorial ha iniciat una nova col·lecció anomenada *Clàssics de la pau i de la no-violència*. És una col·lecció dedicada als pacifistes. Els dos primers volums estan dedicats a Mahatma Gandhi i a Pau Casals. El dedicat a Gandhi conté un assaig de Romain Rolland, que va escriure

l'any 1923 i que és fonamental per saber el pensament, la filosofia i l'actitud vital de Gandhi. El segon volum, dedicat a Pau Casals conté els escrits i discursos que va fer sobre la pau.

En una època en que es parla molt de la pau però no es practica gaire, aquests dos llibres sobre dos personatges que es van comprometre per la pau i amb la pau, creiem que val la pena llegir-los i reflexionar sobre el que ens transmeten.

Música

Els dimarts de Maragall: vesprades musicals i poètiques. *Cançons per infants*. Peces per a piano de Narcisa Freixas, Enric Morera i tradicionals catalanes, a càrrec d'alumnes de l'Escola Can Ponsic i Conservatori Municipal. Introducció a càrrec de Sam Abrams. Dia: 30 de novembre.
Horari: 19.30 h.
Arxiu Joan Maragall (Alfons XII, 79).
Entrada lliure. Aforament limitat.

Xerrades

Reflexió d'actualitat cultural i religiosa, a càrrec de Muriel Casals, presidenta d'Òmnium Cultural. Actua de moderador Òscar Bardají. Dia: 15 de novembre.
Horari: a les 19 h.
Fundació Joan Maragall. Auditori (València, 244, 1r).

Notícies

A Tarragona

Dilluns, dia 18 d'octubre, el nostre coordinador interdiocesà Sergi Òliba, va participar, juntament amb Pere Arribas, membre de la coordinadora de Barcelona, en la trobada que mensualment fan els capellans de l'arxidiòcesi de Tarragona, sota la presidència del seu arquebisbe, Mons. Josep Ma. Pujol. Aquesta trobada forma part de la idea de la coordinadora d'estar present, sempre que sigui possible, en totes les activitats que poden afavorir el coneixement i l'engrandiment del moviment de Vida Creixent arreu de Catalunya.

A Borredà

Per iniciativa del rector es va demanar a la coordinadora interdiocesana que anés a Borredà per informar del Moviment amb la idea de crear un grup. Hi van anar en Sergi Òliba, coordinador interdiocesà i Maria Carme Janer, de la coordinadora diocesana.

A Tàrrrega

El dia 6 d'octubre, el coordinador interdiocesà Sergi Òliba juntament amb Maria Carme Janer, de la coordinadora de Barcelona, varen participar a l'Assemblea diocesana de Solsona. Com sempre, la trobada va ser reeixida en tots els aspectes: força gent, ganes de treballar, alegria de retrobar-se, bons intercanvis d'idees... Tot per millorar el Moviment.

Espai de reflexió i silenci

Comencem amb el Papa un nou curs

Amb aquestes paraules, el nostre cardenal arquebisbe titula l'exhortació pastoral, escrita amb motiu de la visita apostòlica del Sant Pare Benet XVI, els dies 6 i 7 de novembre a la nostra ciutat de Barcelona. Per altra banda, jo mateix al *Ressò* d'octubre, hi feia una reflexió sobre aquest esdeveniment eclesial.

Avui voldria continuar la reflexió, sobre el mateix tema perquè no ens quedem en el purament anecdòtic d'aquest fet.

Primerament, la visita apostòlica del Papa Benet XVI és un do de Déu, és viure d'alguna manera en el marc de l'Església Diocesana, el sentit i la presència de l'Església Universal, amb qui té el ministeri de vetllar per la unitat, la comunió i la pau, que és el successor de l'apòstol Pere, el bisbe de Roma.

Un aspecte molt actual del Sant Pare el podríem definir com «el defensor de l'home». Encara que a vegades, no s'entén o no es vulgui entendre el magisteri papal, «és el promotor i defensor de la persona humana enmig d'un món inhumà, perquè és un món sense Déu». I un altre aspecte que exposa en moltes ocasions «és la defensa de la pau en el món».

Tant de bo que aquesta visita extraordinària ens ajudi personalment i com a grup d'un moviment cristià Vida Creixent, a sentir-nos pedres vives d'aquesta Església Diocesana que, gràcies al ministeri del successor de l'apòstol Pere, viu la comunió amb tota l'Església de Jesucrist.

Reflexionant les Benaurances, anem construint l'Església de Jesucrist en el món i anem extenent, si les vivim, el regne de Déu en nosaltres i en la nostra societat actual.

Miquel Bada

Consiliari diocesà de Barcelona

Ho ha dit...

«Hi ha tres coses que mai tornen enrere: la sageta que ha estat llençada, la paraula pronunciada i l'oportunitat perduda.» *Proverbi xinès*

«En el marc d'aquest món, el dels poders establerts, el missatge de Jesús és un revulsiu que arriba al mateix nucli, el *cor* del problema polític. *No cal sortir del món polític per captar el missatge evangèlic*. Tot al contrari, el compromís polític porta a una profunda actitud de recepció de l'Evangeli.» Joan Rigol, *Compromís polític i sentit cristià*, Edicions 62

Col·laboracions

Església com t'estimo!

Que n'ets de discutible, Església, i malgrat tot, com t'estimo!

Quant m'has fet patir i, malgrat tot, quantes coses et dec!

Voldria veure't destruïda i, en canvi, necessito la teva presència.

M'has escandalitzat molt i, no obstant això, m'has fet comprendre la santedat.

No he vist en el món res de més obscurantista, més compromès, més fals,
i a la vegada, no he tocat res de més pur, més bell i generós.

Quants cops m'han vingut desigs de tancar-te a la cara la porta de la meva ànima,
i quantes vegades he demanat poder morir dins els teus braços segurs!

No, no puc desentendre'm de tu, car sóc tu, tot i no essent completament tu.

I després... on aniria? A construir-ne una altra?

Però no podré construir-la sinó amb els mateixos defectes, amb els meus,
que porto a dintre.

I si la construeixo, serà la meva Església, però no la de Crist.

Ja sóc bastant gran per entendre que no sóc millor que els altres...

Heus ací el misteri de l'Església de Crist, vertader misteri impenetrable.

Té el poder de donar-me santedat i està formada de pecadors, del primer al darrer,
i quins pecadors!

Té la fe omnipotent i invencible de renovar el misteri eucarístic i està composta
d'homes dèbils que estan perplexos i es debaten contra la temptació de perdre la fe.

Porta un missatge de pura transparència i està encarnada en una massa bruta,
com és brut el món.

Notícies

Diocesanes

Nou grup

El dia 21 d'octubre, Sergi Òliba, coordinador diocesà, juntament amb Maria Carme Janer i Pere Arribas, membres de la coordinadora de Barcelona, van anar a la parròquia de Crist Redemptor, de Barcelona, per obrir un nou grup de Vida Creixent.

Interdiocesanes

Tremp torna a ser una festa

El dia 7 d'octubre, dia de la Verge del Roser, es va celebrar a Tremp la Trobada Diocesana del Moviment de Vida Creixent d'Urgell i Andorra. Molta gent de molts racons d'aquelles terres, tots units per la mateixa fe. Una fe manifestada obertament en els actes que es van celebrar: la xerrada de Mons. Joan-Enric Vives, bisbe de La Seu, una xerrada viva, optimista que va tocar punts clau de la nostra vida de cristians; la intervenció de Mn. Manuel Pal, consiliari diocesà parlant del nou temari i després la participació dels membres de Vida Creixent de Barcelona, Antoni Bosch, que portava la representació de Sergi Òliba, coordinador interdiocesà, i Montserrat Fonoll, aquesta amb una xerrada *Vida Creixent, avui?* sobre l'actualitat del Moviment en el nostre món d'avui. I finalment l'Eucaristia celebrada a la basílica de la patrona de Tremp, la Mare de Déu d'Avall de Flors. La diada es va acabar amb un dinar de germanor i cantant *l'hora dels adéus*.

L'animador de grup contesta

Nom: Carmen González Santamaría

Parròquia: San Mateo

Població: Esplugues de Llobregat

- 1. Quantes persones té el teu grup? Temps que dediqueu a la reunió?**
Trece personas. Una hora al mes.
- 2. Quants anys de Vida Creixent en aquesta teva parròquia?**
Nueve años.
- 3. Hi teniu consiliari, en el grup? Té més grups aquesta població?**
Sí, acude alguna vez al final de la reunión. Hay otro grupo en la parroquia de Santa Magdalena.
- 4. Us sentiu motivats amb els temes dels cursos?**
Sí, mucho.
- 5. El grup creix en nombre? Disminueix?**
Disminuye. Últimamente no asisten a las reuniones tres o cuatro miembros porque les es difícil caminar y no pueden salir de casa.
- 6. Què trobeu a faltar per millorar?**
Que en la parroquia se muevan y valoren la importancia de este Movimiento.
- 7. La informació que rebeu de Vida Creixent us és suficient?**
Sí.
- 8. Trobeu bé les assemblees i trobades anuals que es fan?**
Sí.
- 9. Quina és la teva opinió sobre les reunions mensuals d'animadors a Rivadeneyra?**
A mí me ayudan a preparar mejor la reunión de mi parroquia.
- 10. Què s'hauria de fer per integrar més gent nova a Vida Creixent?**
No lo sé. Por nuestra parte lo decimos de persona a persona y en las misas de vez en cuando, pero no tenemos éxito.

Narcís

Col·laboracions

Parla de la dolcesa del Mestre, de la seva no-violència, i en la història ha enviat exèrcits a destruir infidels i a torturar heretges.

Transmet un missatge d'evangèlica pobresa i busca diners i aliança amb els poderosos.

No, no me'n vaig d'aquesta Església fundada sobre una pedra dèbil, perquè en fundaria una altra damunt d'una pedra més dèbil encara, que sóc jo.

Carlo Carretto

Escriptor i militant italià. Home d'una gran espiritualitat, capaç de passar-se anys de vida contemplativa al desert i també de dur una vida activa com a dirigent d'Acció Catòlica Italiana. Fa pocs anys que va morir i cada vegada és més valorat pel seu profund realisme però sobretot per no perdre mai la mirada en el més enllà, vers el transcendent.

Anneliese (Anne) Frank (1929-1945)

Va néixer a Francfort del Meno (Hesse). Fou la segona filla d'Otto Heinrich Frank i la seva esposa Edith Hollander, una família de patriotes alemanys, d'origen jueu, que havien participat en la Primera Guerra Mundial. Tenia una germana més gran Margot Frank (nascuda el 1929). Junt amb la seva família es traslladaren a Amsterdam, fugint dels nazis.

Allà li varen regalar un diari quan va complir els tretze anys.

Molt poc després, la seva família es va tenir que amagar en un amagatall, l'*achterhuis*, situat en un vell edifici d'oficines al Prinsengracht (Amsterdam), i on la seva porta estava tapada per una prestatgeria. Allí varen viure durant l'ocupació alemanya, des del 9 de juliol de 1942 fins al 4 d'agost de 1944. Només quatre persones empleades en aquell edifici sabien d'aquell amagatall i els ajudaven a sobreviure.

En aquest amagatall hi havia 8 persones: Otto i Edith Frank, ella i la seva germana Margot, el senyor Dussel, un dentista, qui el seu nom real era Fritz Pfeffer, i el senyor i la senyora van Daan amb el seu fill Peter (de cognom real van Pels). Durant aquells anys, Anna va començar escriure el seu diari, en el que descrivia la seva por de viure, els seus naixents sentiments per Peter, el conflictes amb els seus pares, i la seva vocació d'escriptora. Poc abans de ser descoberts, va començar a reescriure el seu diari amb la idea de publicar-lo després de la guerra.

Després de més de dos anys, un informador holandès va denunciar a la Gestapo el seu amagatall. Foren arrestats per la Grüne Polizei i, el 2 de setembre de 1944, tota la família fou traslladada en tren de Westerbork a Auschwitz, viatge que va durar tres dies. Allí varen ser separats per sexes, per no tornar-se veure mai més. Dels 1.019 arribats al camp de concentració, 549, —incloent-hi nens majors de 15 anys— foren seleccionats i enviats directament a les cambres de gas en les que foren assassinats. Anna havia complert els 15 anys i tres mesos abans però se'n va lliurar. Anna va creure que el seu pare ja havia estat assassinat a les cambres de gas.

Anna, Margot i Edith Frank, la família van Pels i Fritz Pfeffer no varen sobreviure als camps de concentració nazis i Peter van Pels va morir durant les marxes entre camps de concentració.

Margot i Anna varen estar un mes en Auschwitz-Birkenau i després foren traslladades al camp de concentració de Bergen-Belsen. Més de 8.000 dones varen ser ubicades en aquest camp, però la seva mare Edith Frank es va quedar enrere. Van aixecar tendes per acollir aquella quantitat de presoners i a mida que la població augmentava, també l'índex de mortaldat ho feia a causa de les enfermetats infeccioses. Anna va poder ajuntar-se per un breu període de temps amb dues amigues, Hanneli Pick Goslar (en el seu llibre l'anomena «Lies») i Nanette Blitz, que sí varen sobreviure la guerra. En les seves explicacions contaven com Anna, despullada, sols tapada amb un tros de manta, estava infestada de polls i per això s'havia despullat de tota la roba. La varen descriure calba, demacrada i tremolosa, però els va dir que estava més preocupada per la seva germana Margot, ja que el seu estat encara era més greu. Anna els va dir que estaven soles, i que els seus pares creia que havien mort. Anna i Margot van morir en pocs dies de diferència de febre tifoïdal el març de 1945, poc abans de l'alliberació. La seva tomba es troba en el lloc on estava el camp.

Dels vuit inquilins de l'*achterhuis*, sols Otto el pare de l'Anna va aconseguir sortir dels camps de concentració amb vida.

Miep Gies i Edith Vossen, dues de les persones que els varen protegir mentre varen estar amagats en el Prinsengracht d'Amsterdam des del 1942 al 1944, hi varen trobar el 1944 el diari de l'Anna, el varen guardar i ara el 1945, després que la Creu Roja confirmés la mort d'Anna i la seva germana Margot, li van entregar a Otto, el pare de l'Anna, l'únic que va sobreviure dels vuit. El va editar, després de moltes vicissituds el 1947 seguida d'una primera reimpressió el 1950, publicant-lo amb el títol de *El diari d'Anna Frank*, que avui ja ha estat editat en 55 idiomes.

El 1955 se'n va fer la primera obra teatral, que va guanyar el Premi Pulitzer de Teatre. El 1959 va ser portada al cine. Nombrosos elogis i distincions de persones com Eleanor Roosevelt, Ilya Ehrenburg, Hillary Rodham Clinton, Nelson Mandela, etc., avalen que Anna Frank simbolitza els sis milions de víctimes de l'holocaust. La Fundació Anne Frank dels Estats Units, la Casa d'Anna Frank a Amsterdam, i altres nombroses distincions recorden el tràgic destí d'Anna Frank.

Narcís

(Extret d'internet)